

[Justitsministeren.]

lovforslag ventes fremsat i de andre nordiske lande i den nærmeste fremtid.

Der er med hensyn til den påtænkte ordning valgt den samme form som med hensyn til den samarbejdsordning vedrørende udlevering af lovovertrædere, som gennemførtes for et par år siden, d. v. s. at ordningen bygger på et system af ensartede love uden traktatmæssigt grundlag. Det har sammenhæng hermed, når det efter ordningen overlades til myndighederne i hvert af landene efter en konkret prøvelse at tage stilling til, om en begæring om straffuldbyrdelse fra et andet land skal tages til følge. Men det er naturligvis forudsat, at sådanne begæringer imødekommes, medmindre særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derimod.

Uanset at den ordning, der nu foreslås gennemført, betegner en fravigelse af et nedarvet princip om strafferettens territoriale begrænsning, tror jeg, at de fleste vil være enige med mig i, at ordningen ikke alene er velbegrundet, men at den også er uden betænkeligheder. Dette beror navnlig på to forhold: for det første er de nordiske landes straffelovgivning — og det gælder både denne lovgivnings fastlæggelse af det strafbares område og dens udformning af de strafferetlige sanktioner — bygget op på ensartede principper; for det andet har vi i hvert af de nordiske lande fuld tillid til de straffeprocessuelle systemer, der findes i de andre nordiske lande.

Effter disse almindelige bemærkninger vender jeg mig til hovedpunkterne i lovforslaget.

Forslaget omfatter samarbejde med hensyn til fuldbyrdelsen af bødestraf og frihedsstraf og med hensyn til gennemførelse af tilsyn med betinget dømte og prøveløsladte.

Med hensyn til inddrivelse af bødebeløb vil den foreslåede ordning ikke betegne nogen væsentlig ændring af indholdet af den ordning, som allerede gælder efter den skandinaviske bødekonvention af 1948. Men ordningen vil blive udvidet til at omfatte Finland og Island.

Konventionen af 1948 omfatter imidlertid kun den side af bødestraffen, som vedrører bødebeløbenes inddrivelse. Ordningen foreslås nu udvidet således, at også for-

vandlingsstraf for bøde kan fuldbyrdes i andet nordisk land.

Det andet hovedpunkt i forslaget er, at tidsbestemt frihedsstraf idømt i ét nordisk land kan fuldbyrdes i andet nordisk land.

Det centrale i denne del af forslaget er naturligvis, at der herved åbnes mulighed for, at en person, der dømmes uden for sit hjemland, kan udstå straffen i hjemlandet. Når bortses fra kortere straffe, vil såvel behandlingsmæssige som humane hensyn typisk med betydelig vægt tale for en sådan overførelse af straffuldbyrdelse. Disse hensyn gør sig i og for sig ikke alene gældende med hensyn til tidsbestemt frihedsstraf, altså for Danmarks vedkommende hæfte og fængsel, men også med hensyn til andre strafferetlige retsfølger af frihedsberøvende karakter, f. eks. ungdomsfængsel og forvaring. Med hensyn til sådanne retsfølger er der imidlertid stadig så megen forskel mellem landenes sanktionssystemer, at det ikke er fundet rigtigt på nuværende tidspunkt at lade ordningen omfatte disse retsfølger.

Jeg har med hensyn til frihedsstraf endnu kun omtalt spørgsmålet om overførelse af en straffuldbyrdelse til den dømtes hjemland. Undertiden kan der imidlertid også være trang til at lade en person, der er dømt i sit hjemland, udstå straffen i et andet nordisk land, hvor han efter domfældelsen, men før straffuldbyrdelsens iværksættelse, har taget ophold; undertiden må det — når talen er om kortere straffe — foretrækkes at lade ham udstå straffen i opholdslandet fremfor at søge ham udleveret til afsoning i domslandet.

Endelig skal jeg gøre nogle bemærkninger om tilsyn med betinget dømte og prøveløsladte. Der har i praksis udviklet sig et vist samarbejde mellem landenes tilsynsmyndigheder, hvorefter tilsynet med en betinget dømt eller prøveløsladt kan overføres fra ét nordisk land til et andet, når den dømte skifter opholdssted. Dette samarbejde er imidlertid ikke lagt i fastere rammer, og der savnes regler, der regulerer tilsynsoverførelsen og dens retsvirkninger. Hvis en person får betinget dom med tilsyn og tilsynet derefter overføres til et andet nordisk land, er der kun meget begrænsede muligheder for at reagere over for den dømte i anledning af vilkårsovertrædelser,